

CURTEA DE APEL PLOIESTI COLEGIUL DE CONDUCERE

CĂTRE, ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE Completul pentru soluționarea recursurilor în interesul legii

În temeiul art. 514 și urm. din noul Cod de procedură civilă și în conformitate cu disp. art. 23 alin.2 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea CSM nr. 387/2005, Colegiul de Conducere al Curții de Apel Ploiești, promovează prezentul

RECURS ÎN INTERESUL LEGII

Prin care în vederea asigurării interpretării și aplicării unitare a legii, întrucât după consultarea celorlalte curți de apel din țară am constatat existența unei practici neunitare, vă solicităm să vă pronunțați asupra următoarei probleme de drept:

Astfel s-a pus problema dacă în cazul persoanelor pensionate înainte de intrarea în vigoare a Legii 19/2000 și care se încadrează în dispozițiile art. 14 din Legea nr.3/1977, (în sensul că au beneficiat de reducerea vârstei de pensionare proporțional cu perioadele în care au lucrat în grupa I sau a II-a de muncă), punctajul anual se determină prin împărțirea numărului total de puncte realizat la numărul de 20 de ani (în cazul în care au lucrat în grupa I) sau la numărul de 25 de ani (pentru cei care au desfășurat activitate în grupa a II-a de muncă) sau împărțirea se face la 30 (cifra ce reprezintă stagiul general de cotizare prev. de art. 8 alin.1 din legea 3/1977 pentru bărbați) sau la 25 (cifra ce reprezintă stagiul general de cotizare prevăzut de art. 8 alin.1 din Legea 3/1977 pentru femei).

Controversa a existat și anterior în practică odată cu intrarea în vigoare a Legii 19/2000 care prin art. 43 alin.1 reglementa determinarea punctajului mediu anual pentru un stagiul de cotizare de 20 de ani.

Prin **Decizia nr.40 /2008 dată de ÎCCJ** în recurs în interesul legii s-a stabilit cu certitudine că pentru persoanele pensionate în baza Legii nr.3/1977 stagiul de cotizare, în vederea determinării punctajului mediu, este cel în vigoare la data pensionării.

Numai că aparenta contradicție dintre dispozitivul și considerentele acestei decizii a determinat scindarea în continuare a practicii și conturarea a două opinii diferite, susținute fiecare prin jurisprudența unor curți de apel.

I. Opinie

Astfel pornind de la dispozitivul deciziei dată în recurs în interesul legii mai sus menționată, în care se prevede că: „*stagiul complet de cotizare utilizat la*

CURTEA DE APEL PLOIESTI

ROMANIA, Jud. PRAHOVA, PLOIESTI, Str. Emile Zola, Nr4, Cod 100543

determinarea punctajului mediu anual pentru persoanele ale căror drepturi la pensie s-au deschis în intervalul iulie 1977-31 martie 2001 și care și-au desfășurat activitatea în grupe speciale de muncă este cel reglementat de art. 14 din legea nr.3/1977 privind pensiile de asigurări sociale de stat și asistență socială”, susținătorii primei opinii au apreciat că la stabilirea punctajului mediu anual recalculat trebuia utilizat stagiul de cotizare de 20 de ani pentru persoanele încadrate în grupa I de muncă, sau 25 de ani pentru persoanele încadrate în grupa a II-a de muncă, în temeiul art.14 din Legea 3/1977.

Unii dintre susținătorii acestei opinii au reținut că în astfel de cauze sunt incidente dispozițiile art. 2 alin.1 și alin.3 din Normele metodologice cuprinse în Anexa la HG. nr.1550/2005 și ale art. 14 alin.1 și 3 din Legea 3/1977.

Din coroborarea prevederilor alin.1 cu cele ale alineatului 3 ale art.2 din Normele metodologice cuprinse în Anexa la HG nr. 1550/2005, rezultă că stagiul complet de cotizare utilizat la determinarea punctajului mediu anual al reclamantului este echivalent cu vechimea în muncă necesară, potrivit art. 14 alin.3 rap. la art. 14 alin.1 din Legea 3/1977, pentru deschiderea dreptului la pensie.

Din analiza art.14 al Legii 3/1977, susținătorii acestei opinii au apreciat că legiuitorul nu a urmărit doar reducerea vârstei de pensionare a salariaților care au prestat activități în grupele I și II de muncă, în condițiile expuse în acest text lege, ci și reducerea vechimii totale de muncă necesare pentru pensionare, deci a stagiului de cotizare.

În acest sens s-au pronunțat instanțele și vă înaintăm alăturat următoarele hotărâri judecătorești:

1. Curtea de Apel Constanța:

- decizia nr. 116/AS/30.09.2014 pronunțată în dos. nr. 2450/88/2013;
- decizia nr. 487/AS/16.10.2012 pronunțată în dos. nr. 15688/118/2011;
- decizia nr. 500/AS/16.10.2012 pronunțată în dos. nr. 1701/88/2012;
- decizia nr. 270/AS/11.10.2011 pronunțată în dos. nr. 5545/118/2011;
- decizia nr. 218/AS/8.06.2010 pronunțată în dos. nr. 12586/118/2009.

2. Curtea de Apel Târgu Mureș:

- decizia nr. 103/A/13.02.2014 pronunțată în dos. nr. 4354/102/2013;

3. Curtea de Apel Pitești:

- sentința nr. 357/2012 a Tribunalului Vâlcea pronunțată în dos. nr. 5827/90/2011 menținută prin decizia nr. 1487/2012 a Curții de Apel Pitești(cu opinie separată);
- sentința nr.270/2014 a Tribunalului Argeș și decizia nr. 704/2014 a Curții de Apel Pitești din dosarul nr. 3552/109/2013;
- sentința nr.10653/2013 a Tribunalului Argeș și decizia nr.202/2014 a Curții de Apel Pitești din dosarul nr. 2497/109/2013;
- sentința nr.80/2014 a Tribunalului Argeș și decizia nr. 317/2014 a Curții de Apel Pitești din dosarul nr. 2346/109/2013;

CURTEA DE APEL PLOIESTI

ROMANIA, Jud. PRAHOVA, PLOIESTI, Str. Emile Zola, Nr.4, Cod 100543

- sentința nr.10581/2013 a Tribunalului Argeș și decizia nr. 104/2014 a Curții de Apel Pitești din dosarul nr. 2359/109/2013;
- sentința nr. 357/21.02.2012 pronunțată de tribunalul Vâlcea în dos. nr. 357/2012 (cu opinie separată).

4. Curtea de Apel București:

- decizia nr. 5856/2011 pronunțată în dos. nr.5640/116/2010
- decizia nr. 286/2014 pronunțată în dos. nr.2745/122/2012
- decizia nr. 4553/2013 pronunțată în dos. nr.2993/93/2012
- decizia nr. 1300/2012 pronunțată în dos. nr.1762/98/2011
- decizia nr. 575/2012 pronunțată în dos. nr.2431/122/2010
- decizia nr. 229/2013 pronunțată în dos. nr.1318/93/2013
- decizia nr. 2609/2011 pronunțată în dos. nr.8880/3/2010
- decizia nr. 7249/2011 pronunțată în dos. nr.793/87/2011
- decizia nr. 4740/2013 pronunțată în dos. nr.535/98/2013;
- decizia nr. 7755/2011 pronunțată în dos. nr.402/87/2011;
- decizia nr. 4075/2011 pronunțată în dos. nr.145/87/201.

* Curtea de Apel Oradea a înaintat hotărâri din care rezultă că are o practică neunitară cu privire la acest aspect:

Astfel se susține prima opinie prin următoarele hotărâri:

- sentința nr.62/LM/2013 a Tribunalului Bihor din dos. nr. 14155/111/2012 prin care s-a respins contestația a fost modificată prin decizia nr. 4069/2013-R a Curții de Apel Oradea;
- sentința nr.409/LM/2013 a Tribunalului Bihor din dos. nr. 3736/111/2013 prin care s-a respins contestația a fost modificată prin decizia nr. 4069/2013-R a Curții de Apel Oradea;
- sentința nr.533/LM/2013 a Tribunalului Bihor din dos. nr. 4249/113/2013 prin care s-a respins contestația a fost modificată prin decizia nr. 205/2014 a Curții de Apel Oradea

A II-a Opinie

Susținătorii celei de a doua opinii au pornit de la considerentele Deciziei nr.40/2008 a ÎCCJ unde s-a reținut că asigurații care și-au desfășurat activitatea în grupe speciale de muncă, determinate ca atare prin ordine ale Ministerului Sănătății, și ale căror drepturi de pensie s-au deschis în perioada 1 iulie 1977-31 martie 2001 au beneficiat în temeiul art. 14 din Legea 3/1977, reprodus în cuprinsul deciziei, atât de reducerea vârstei de pensionare cât și de majorarea vechimii în muncă, deci a perioadei de contribuție, denumită în actuala reglementare stagiul de cotizare.

S-a mai reținut în aceleași considerente că în raport de practica neunitară ce a prilejuit pronunțarea acestui RIL, au interpretat și aplicat corect dispozițiile legale, instanțele care au apreciat că „*pentru persoanele ale căror drepturi de pensie s-au*

deschis în intervalul 1 iulie 1977-31 martie 2001, stagiul complet de cotizare utilizat la determinarea punctajului anual va fi cel reglementat de Legea 3/1977, iar singurele facilități oferite de Legea 3/1977 persoanelor care au lucrat în grupa I sau II de muncă sunt acordarea sporului de grupă și posibilitatea pensionării înainte de împlinirea vârstei de pensionare, dispozițiile art.14 din acest act normativ neavând semnificație reducerii stagiului de cotizare utilizat la recalcularea pensiei”.

Practic art. 14 stabilește modalitatea în care vechimea în muncă desfășurată în anumite condiții speciale este apreciată ca o vechime mai mare desfășurată în condiții normale, cu consecința reducerii vârstei de pensionare.

Consecința este aceea că vechimea completă asimilată în acest mod este tot cea prevăzută de art. 8 din Legea 3/1977, iar stagiul de cotizare este corespunzător vechimii totale în muncă, care în toate cazurile este de 30 ani (pentru bărbați) și 25 de ani (pentru femei) .

Deci susținătorii acestei opinii apreciază că au fost stabilite în mod corect drepturile de pensie ale persoanelor pensionate sub imperiul Legii 3/1977, în urma recalculării pensiei din sistemul public, prin luarea în considerare a unui stagiul complet de cotizare de 30 de ani, potrivit art.8 din Legea nr. 3/1977.

Potrivit susținătorilor acestei opinii, reglementarea prevăzută în art. 14 din Legea nr. 3/1977 nu este de natură a modifica stagiul complet de cotizare pentru persoanele care au lucrat în grupa I sau a II-a de muncă, ci oferă acestora doar beneficiul acordării unor drepturi specifice la momentul pensionării (reducerea vârstei de pensionare și acordarea unei vechimi în muncă echivalente, mai mare decât cea efectiv lucrată).

Altfel spus, nu trebuie confundată vechimea în muncă cu facilitățile prevăzute de art.14 din Legea nr.3/1977, care nu se interpretează în sensul reducerii stagiului complet de cotizare, care în nicio situație, în baza acestei legi, nu este mai mic de 30 de ani.

Jurisprudența pronunțată în sensul acestei opinii a fost identificată la instanțele pe care le enumerăm și în hotărârile următoare, pe care le atașăm prezentei :

1. Curtea de Apel Suceava:
 - sentința nr.705/5.04.2012 pronunțată de Tribunalul Botoșani în dos. nr. 10.660/40/2011, rămasă irevocabilă prin nerecurare.
2. Curtea de Apel Cluj:
 - decizia nr. 1623/R/2007 pronunțată de C.A. Cluj în dos. nr. 8320/117/2006;
 - decizia nr.5686/R/2010 pronunțată de C.A. Cluj în dos. nr.3694/117/2009;
3. Curtea de Apel Timișoara
 - decizia nr.842/14.04.2010 pronunțată de această instanță în dos. nr.2278/115/2009;
4. Curtea de Apel Galați:

CURTEA DE APEL PLOIESTI

ROMANIA, Jud. PRAHOVA, PLOIESTI, Str. Emile Zola, Nr4, Cod 100543

- decizia nr. 1439/28.08.2012 pronunțată de această instanță în dos. nr.1151/91/2012;
- sentința nr. 568/7.04.2014 pronunțată în dos. 96/121/2014 de Tribunalul Galați;
- sentințele nr. 351/2014, nr.342/2014, nr.573/2014, nr.1693/2009 pronunțate de Tribunalul Galați, toate rămase irevocabile sau definitive prin nerecurare/apelare;
- sentința nr. 129/2010 pronunțată în dosarul nr.3757/113/2009 de Tribunalul Brăila ;

5. Curtea de Apel Bacău:

- decizia nr.1038/29.09.2010 a Curții de Apel Bacău pronunțată în dos. nr. 3044/103/2009;
- decizia nr. 1181/20.10.2010 a aceleiași instanțe pronunțată în dos. nr. 149/103/2010.

6. Curtea de Apel Brașov susține prin adresa înaintată că practica este unitară în sensul celei de a doua opinii cum rezultă și din hotărârile:

- decizia nr. 1701/M/2013 pronunțată în dos. nr. 689/62/2013;
- decizia nr. 1770/M/2013 pronunțată în dos. nr.691/62/2013;
- decizia 1091/M/2010 pronunțată în dos.nr.2259/62/2010;
- decizia nr.751/m/2010 pronunțată în dos.8501/62/2009;
- sentința nr. 256/2013 a Tribunalului Covasna pronunțată în dos. 2998/119/2002 schimbată prin decizia nr. 883/R/24.04.2013;

Am constatat că s-au pronunțat la această instanță și hotărâri singulare care susțin prima opinie, respectiv:

- decizia nr. 535/R/2011 pronunțată în dos.6102/62/2010(cu opinie separată);
- sentința nr. 1734/2011 pronunțată de Tribunalul Covasna în dos. nr. 1499/119/2011, dată în sensul primei opinii a fost schimbată prin decizia nr. 1478/R/2011 a Curții de Apel Brașov (cu opinie separată), în sensul celei de a doua opinii.

7. Curtea de apel Ploiești are o practică unitară în sensul celei de a doua opinii:

- decizia nr.966/1.10.2014 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești în dosarul nr. 4980/105/2013;
- decizia nr.195/11.12.2013 pronunțată de Curtea de Apel Ploiești în dosarul nr. 2897/105/2013.

* Curtea de Apel Oradea a înaintat hotărâri și în sensul celei de a doua opinii:

- sentința nr.276/2011/LMA a Tribunalului Satu Mare pronunțată în dos. nr.13648/83/2010 în sensul primei opinii a fost modificată prin decizia nr. 899/2012 –R a Curții de Apel Oradea;
- sentința nr. 1056/2011 a Tribunalului Bihor și decizia nr.4412/2012 a Curții de Apel Oradea pronunțate în dos. nr.11275/11/2010;
- sentința nr.843/LM/2012 a Tribunalului Bihor și decizia nr.2876/2013 a Curții de Apel Oradea pronunțate în dos. nr.4192/111/2012;

CURTEA DE APEL PLOIESTI

ROMANIA, Jud. PRAHOVA, PLOIESTI, Str. Emile Zola, Nr4, Cod 100543

Problema supusă analizei ÎCCJ este în continuare de actualitate și prezintă interes chiar în condițiile aplicării Legii 263/2010, pentru considerentul că pe rolul instanțelor se găsesc litigii prin care persoane pensionate în perioada de incidență a prevederilor Legii 3/1977 solicită să se constate că au lucrat în diferite perioade, în condiții care se încadrează în grupa I sau a II-a de muncă.

Ulterior stabilirii acestor, drepturi, față de cererile pensionarilor de recalculare a pensiilor, casele de pensii, în mod constant, au făcut aplicarea dispozițiilor art.8 din Legea 3/1977 și au stabilit un stagiul mediu anual de cotizare de 30 de ani, instanțele fiind investite cu contestații formulate împotriva unor astfel de decizii prin care se solicită stabilirea unui stagiul de cotizare de 20 de ani.

Ori, în raport de prevederile art. 119 din Legea 263/2010, pensionarii sistemului public de pensii sunt obligați să comunice casei de pensii orice schimbare în situația proprie de natură a duce la modificarea condițiilor în funcție de care li s-a stabilit sau li se plătește pensia.

De asemenea potrivit art. 107 din lege, pensia poate fi recalculată prin adăugarea veniturilor și/sau stagiilor de cotizare prevăzute de lege, nevalorificate la stabilirea acesteia.

Pentru situațiile născute sub imperiul legii vechi, așa cum s-a stabilit cu valoare de principiu prin Decizia nr. 40/2008, se aplică normele legale existente la data deschiderii drepturilor la pensie.

Astfel că aplicabilitatea art. 14 sau art.8 din Legea 3/1977 cu privire la stagiul de cotizare este în continuare actuală.

Un argument în acest sens îl constituie și datele la care s-au pronunțat hotărârile judecătorești pe care le atașăm.

Cu deosebită considerație,

Colegiul de Conducere al Curții de Apel Ploiești
Prin reprezentant,

Judecător Graure Petrosina - Mădălina

DOMNULUI PREȘEDINTE AL ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE